

SZEF
URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

Decyzja

**Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych
z dnia 01 kwietnia 2022 r. Nr DSE3-K0918-FT593-18/22**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), zwanej dalej „*kpa*” oraz art. 117 ust. 4 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 6b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 291 ze zm.)

po ponownym rozpoznaniu sprawy, w której stroną jest:

**Pan Zbigniew Sarata, s. Bronisława
Zam. ul. Lanciego 9B, 02-792 Warszawa**

uchylam decyzję własną z dnia 13.08.2021 r. Nr DSE2-K00218-FT593-7D/21 i potwierdzam, że Pan Zbigniew Sarata w okresie od **1 czerwca 1980 r. do 12 grudnia 1981 r.** została pozbawiona możliwości wykonywania swojego zawodu na skutek represji politycznych za działania na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania praw człowieka w Polsce.

UZASADNIENIE

Strona wystąpiła z wnioskiem o potwierdzenie okresu pozbawienia możliwości wykonywania swojego zawodu przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych za działania na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce. Szef Urzędu decyzją z dnia 13.08.2021 r. odmówił potwierdzenia wnioskodawcy okresu pozbawienia możliwości wykonywania swojego zawodu.

Strona w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Organ zważył co następuje:

Wniosek strony o ponowne rozpatrzenie sprawy od decyzji Szefa Urzędu zasługuje na uwzględnienie.

Szef Urzędu na podstawie przepisu art. 117 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 roku, poz. 887, z późn. zm.) dalej ustawa o FUS, potwierdza okresy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 10 (świadczenie pracy po 1956 roku na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 roku), art. 6 ust. 2 pkt 6 „a” (niewykonywanie pracy na skutek represji politycznych) oraz 6 ust. 2 pkt 6 „b” (pozbawienie możliwości wykonywania swojego zawodu wskutek represji politycznych).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, że z wnioskodawcą w dniu 15.04.1980 r. rozwiązano umowę o pracę, w konsekwencji pozostawał on bez pracy z powodów politycznych do 31.05.1980 r. – okres ten został potwierdzony decyzją Szefa Urzędu z dnia 09.05.2019 r. Po zwolnieniu strony z Polskiej Agencji Prasowej w kwietniu 1980 r. strona miała problemy ze znalezieniem pracy, podejmując się dorywczo różnych zajęć. Jak sam wskazuje było to smołowanie dachów czy malownictwie mieszkań. Jak wynika z zaświadczenia Politechniki Warszawskiej z dnia 18.03.1981 r. wnioskodawca od 01.06.1980 r. wykonywał dla Instytutu Telekomunikacji CUP – Politechniki Warszawskiej pracę w ramach umowy zlecenia i co potwierdza sam zainteresowany, świadczył tam pracę do 13.12.1981 r. tj. do chwili internowania. Z oświadczenia świadka Pana Mariana Dąbrowskiego złożonego przed Sądem Okręgowym w Warszawie do akt postępowania o sygn. Akt XIII U 524/19 wynika, że wnioskodawca wykonywał w ramach powierzanych obowiązków tylko czynności pomocnie nieadekwatne do posiadanych umiejętności. Powyższy okres nie został wnioskodawcy zajągliczony jako okres składkowy. W związku z powyższym Szef Urzędu uznał za zasadne potwierdzić, że wnioskodawca o okresie od 04.06.1980 r. do 12.12.1981 r. był pozbawiona możliwości wykonywania swojego zawodu na skutek represji politycznych.

Na marginesie należy wskazać, iż okres internowania strony od 13.12.1981 r. do dnia 03.11.1982 r. został potwierdzony zaświadczeniem Instytutu Pamięci Narodowej z dnia 15.04.2005 r., a okres pozostawania bez pracy z przyczyn politycznych od 04.11.1982 r. do 27.12.1982 r. został zaliczony przez Szefa Urzędu w decyzji z dnia 9.05.2019 r.

Wobec powyższego, mając na uwadze złożone we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę wyjaśnienia oraz materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, należy uznać, że strona w okresie od 01.06.1980 r. do 12.12.1981 r. została

pozbawiona możliwości wykonywania swojego zawodu na skutek represji politycznych.

Po ponownym przeanalizowaniu sprawy, mając na uwadze całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Szef Urzędu orzekł, jak na wstępie.

Pouczenie:

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może wnieść skargę do właściwego miejscowo wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Skargę w dwóch egzemplarzach należy skierować na adres:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

za pośrednictwem

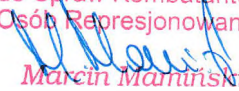
Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

ul. Wspólna 2/4

00-926 Warszawa

Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Na wniosek strony złożony przed wszczęciem postępowania przed wojewódzkim sądem administracyjnym lub w toku tego postępowania może być jej przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Strona może w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z dniem doręczenia Szefowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co skutkuje pozbawieniem możliwości wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Z up. SZEFA URZĘDU
do Spraw Kombatantów
i Osób Represjonowanych

Marcin Mańdziński
Główny Specjalista